

AMERIKAI IMPROVIZÁCIÓK

FENYVESI OTTÓ

@

Vár ránk Mondego Bay.
Várnak az alkonyati pálmák.
Várározkodik a búval szegecselt öröm.
Titkon magamhoz ölelem
a kis, fehér harangú, lázban égő kerti fákat,
a baudelaire-i felhőket,
mint egykoron Veleszben, délen
a macedón hegyek között.
Vár az öböl,
vár a sors utolsó nagy pantallója.
Várározkodik a sok közhely.
Séma, sablon, szokvány.

@

Kalifornia über alles.
Nem néztem a Dallast.
Nem néztem a sütemény halálát.
Mikroszkópra alkudtam az este.
Mikroszkópra egy félszemű zongoristával.
Csorgott róla a vérmeleg fény.
Borsózott a hátam tőle.
Ültünk a videoprérin,

körülöttünk folyt a semmi.
A köcsögben fölfelé szállt a tejföl.
A mondatokban nem volt állítmány.
No more Bathurst,
csak élni és túlélni Kaliforniát.
Csak.
A video bőven elég.
Az írás visszavonatott.
Egy mikroszkópra alkudtam az este.
Olyan mikro a világ!

@

Közel az Úr, nyilván.
Ó-jesz.
Minden jesz.
Már megint éjfél.
Leszállt a medve az égből.
Kulcsszavakat mormolunk.
Schwitters után Beuys.
Harmadnapi mámor, harmadnyi mélymag.
Kezével ajkát és keblét illeti.
Totális hardcore.
Egy parányi kocsz.
Matisse and The Ramones.
Ó-jesz.
Éjfél körül minden olyan blue,
minden csupa punk.
Rolls-Royce leszek,
ha még egyszer megnövök.

@

Túl az Óperencián. Túl a felhőkön.
Tiszta ózon, tiszta lyuk.
Arcod csupa napfény,
hajad cibálja a szél.
Valamit súgnak a fellegek.

Túl az Óperencián
vár az éjszaka, a hideg tél,
a kétség és homály,
a tiszta lelkiismeret.
Történni kellene már valaminek.
Persze.
Legyünk profik a szenvedésben
– súgják a fellegek.
Túl az Óperencián.